

Anonimizált változat

Fordítás

C-870/19 – 1

C-870/19. sz. ügy

Előzetes döntéshozatal iránti kérelem

A benyújtás napja:

2019. november 26.

A kérdést előterjesztő bíróság:

Corte suprema di cassazione (Olaszország)

Az előzetes döntéshozatalra utaló határozat kelte:

2019. szeptember 19.

Felülvizsgálatot kérelmező fél:

Prefettura Ufficio territoriale del governo di Firenze

Ellenérdekű fél:

MI

A CORTE SUPREMA DI CASSAZIONE

[omissis]

**SECONDA SEZIONE CIVILE (semmitőszék, második polgári tanács,
Olaszország)**

[omissis]

meghozta a következő

KÖZBENSŐ VÉGZÉST

a PREFETTURA UFFICIO TERRITORIALE del GOVERNO di FIRENZE (a, firenzei prefektúra – területi kormányhivatal, Olaszország) képviselőjében a jelenlegi prefektus, [omissis]

- felülvizsgálatot kérelmező fél –

által

MI, [omissis]

[omissis]

- ellenérdekű féllel -

szemben

a TRIBUNALE di FIRENZE (firenzei bíróság, Olaszország), [omissis] [omissis] ítélete ellen

előterjesztett [omissis] felülvizsgálati kérelem tárgyában;

[omissis] **[eredeti 2. o.]** [omissis]

[eredeti 3. o.]

Annak megállapítását követően, hogy:

a Prefettura – U. T. G. di Firenze (firenzei prefektúra – területi kormányhivatal, Olaszország) felülvizsgálati kérelmet terjesztett elő a Tribunale di Firenze (firenzei bíróság) [omissis] ítélete ellen, amely felülvizsgálati kérelemben egyetlen jogalapot fogalmazott meg, és amellyel szemben az ellenérdekű fél ellenkérelmet nyújtott be.

A jelen ügy tényállása – annak jobb megértése céljából – röviden a következőképpen foglalható össze.

A Tribunale di Firenze (firenzei bíróság) a megtámadott ítélettel helyt adott az MI által előterjesztett fellebbezésnek, akivel szemben több, az iratanyaghoz csatolt jegyzőkönyv alapján, különböző napokra vonatkozó adatrögzítő lap bemutatásának elmulasztása miatt a L. n. 727/1978 (727/1978. sz. törvény) 19. cikkének 24. rendbeli megsértését róják fel.

A felülvizsgálatot kérelmező hatóság [omissis] által az eljáró bíróság előtt a mai napon megtámadott határozat *(az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdés szempontjából nem releváns részletek)* tehát megváltoztatta az elsőfokú bíróság fellebbezéssel megtámadott korábbi határozatát, amellyel az elsőfokú bíróság elutasította a C.d.S. (a közúti közlekedés szabályairól szóló törvénykönyv) megsértésének megállapításáról szóló, fent említett jegyzőkönyvek ellen előterjesztett kifogást, a kifogásolt jogsértések megállapításának joghatását lényegében egyetlen szankcióra csökkentve.

Az ellenérdekű fél a felülvizsgálati kérelem elutasítását kérte és ellenkérelmet nyújtott be.

[omissis] **[eredeti 4. o.]** [omissis]

[omissis] *(nemzeti eljárásjogi hivatkozások)*

Megállapítva, hogy:

- 1.– A felülvizsgálatot kérelmező fél felülvizsgálati jogalapjában a 727/1978 törvény 19. cikkének és a 3821/1985/EGK rendelet 14. cikke (1) bekezdésének, valamint 15. cikke (2) és (7) bekezdésének megsértését és a c.p.c. (polgári perrendtartás) 360. cikke 1. bekezdésének 3. pontjával összefüggésben történő téves alkalmazását kifogásolja.

Lényegében arra hivatkozik, hogy téves a megtámadott határozat, amely– a gépjárműre felszerelt menetíró készülék adatrögzítő lapjaira vonatkozó említett szabályozás megsértését illetően – úgy ítélte meg, hogy az említett lapok bemutatásának elmulasztása kizárólag a szabályozásban előírt keretek között („az adott héten és az azt megelőző 15 napon a járművezető által használt adatrögzítő lapok (vagy) 2008. január1-je után az adott napon és az azt megelőző 28 napon használt adatrögzítő lapok”, a hivatkozott rendelet 15. cikke), egyetlen jogsértésért járó egyetlen szankcióval szankcionálható, nem szankcionálható azonban a szabályozás által figyelembe vett teljes időszak részét képező több rövid időszakhoz kapcsolódó több szankcióval, amint az a jelen ügyben is történt.

A felülvizsgálatot kérelmező hatóság különösen azt jelezte kifejezetten, hogy „a jelen jogvita azonos a több ezer jogvitával, **[eredeti 5. o.]** amely az egész országban az érdemi bíróságok előtt jelenleg folyamatban van”; az e kérdésben egymással erőteljesen ellentétes megközelítések előadását követően azt is kérte, hogy a jogvitát jogértelmezési határozattal bírálják el.

- 2.– Az eljáró bíróság – a felülvizsgálati jogalap megfelelő ismertetését követően – az alábbi megállapításokat teszi.

MI megsértette a 3281/1985/EGK rendeletnek az 561/2006/EK rendelet 26. cikkével módosított 15. cikke (7) bekezdését.

E rendelkezés szerint „[...] a járművezetőnek az ellenőrzést végző hatósági személy kérésére be kell tudnia mutatni: i. az adott héten és az azt megelőző 15 napon a járművezető által használt adatrögzítő lapokat, ii. a járművezetői kártyát, ha van ilyen a birtokában, iii. bármely kézi feljegyzést és kinyomatot, amelyet az adott héten és az azt megelőző 15 napon készítettek [...] 2008. január1-je után azonban az i. és iii. pontokban megadott időszakok az adott napot és az azt megelőző 28 napot fedik”.

Márpedig a fent ismertetett szabályozási keret alapján a szóban forgó jogvita megoldása nem függetleníthető a fentiekben hivatkozott rendelkezésnek adandó értelmezéstől.

[eredeti 6. o.]

Amennyiben ugyanis e rendelkezést úgy kell értelmezni, hogy a járművezető egy adott számú munkanapra vonatkozó lapok bemutatásából álló egységes magatartást köteles tanúsítani, amely abban áll, hogy az összes adatrögzítő lapot bemutatja az ellenőrzést végző hatósági személyeknek, a rendelkezést egyszer szegi meg, mivel egységes magatartásról van szó.

Mindebből az következik, hogy a magatartás egységességéből kizárólag egyetlen jogsértés elkövetése és egyetlen szankció alkalmazása következhet, anyagi halmazat nélkül, és függetlenül attól, hogy a járművezető hány lapot nem képes bemutatni.

Ha viszont a rendelkezést úgy kell értelmezni, hogy az megosztható magatartásra vonatkozik, a bemutatási kötelezettség megsértésével érintett napok (vagy a jelen ügghöz hasonlóan többnapos időszakok) számának megfelelő számú szabálysértési jegyzőkönyv vehető fel.

Az eljáró bíróságnak más szempontból (a Cass. civ., Sez. Lav. Sent. [semmitőszék, munkaügyi tanács] 2007. augusztus 3-i 17073. sz. ítélete) már lehetősége nyílt megvizsgálni azt a magatartást, amelyet annak a vállalkozásnak kell tanúsítania, amely a 3821/1985/EGK rendelet 14. cikkének (2) bekezdése alapján köteles az adatrögzítő lapokat a felhasználás napjától számított legalább egy évig megőrizni.

[eredeti 7. o.]

Ez utóbbi rendelkezés eltérő funkciója és célja azonban önmagában nem vezethet a magatartás és a szankció egységességének a jelen eljárás tárgyát képező eltérő tényállásra történő alkalmazásához, még akkor sem, ha a hivatkozott 14. cikk szó szerinti értelmezése, a vezetéssel érintett napokra vonatkozó minden egyes hiányzó lap utáni szankció előírásával, *a contrario* és e vonatkozásban kifejezett megerősítés hiányában az összes jogsértés és az összes szankció egységességének megállapításához vezethet az említett 15. cikk által szabályozott jogsértés tekintetében.

Egyébiránt ez utóbbi értelmezéssel egy olyan eltérő értelmezést is szembe lehet állítani, amely inkább arra irányul, hogy ne lehessen kijátszani a jogszabályi előírást, illetve részekre bontani azt, [omissis] (*a nemzeti eljárás részletezése*), vagyis amely jobban megfelel a nagyobb szigorúság követelményének.

Ismeretes ugyanis az Európai Unió Bírósága által a C-210/10. sz. ügyben 2012. február 9-én hozott ítéletben tett megállapítás, amely ítélet alapját egy olyan

jogvita képezte, amelyek tárgya a magyar [bíróság] [omissis] előzetes döntéshozatal iránti kérelme volt.

Az Európai Unió Bírósága az említett, a menetíró készülék használatával kapcsolatos jogsértések esetében alkalmazandó szankció arányosságára vonatkozó jogvita vizsgálata során megállapította, hogy „[...] az említett rendelet 19. cikkének (1) bekezdése e tekintetben arra kötelezi a tagállamokat, hogy állapítsák meg a »[...] kapcsolatos jogsértésekre vonatkozó szankciók« szabályait, amelyeknek **[eredeti 8. o.]** »hatékonyaknak, arányosnak, visszatartónak és diszkriminációmentesnek kell lenniük?».

Ebből nyilvánvalóan az következik, hogy az egyes államoknak olyan megfelelő szankciókat kell előírniuk, amelyek a teljes időszakhoz (huszonnyolc nap) és nem az esetlegesen halmozható, egyes napi szabálysértésekhez igazodnak, ami azzal a további – ráadásul jelentős és releváns – következménnyel jár, hogy a szankció visszatartó hatása nyilvánvalóan nem érhető el egy sor olyan szankció kiszabásának gyakorlatával, amelyek a mulasztásos magatartás egészéhez viszonyítva alacsony összegük miatt aránytalanok.

Mivel – az eljáró bíróság álláspontja és a fenti megállapítások okán – objektív értelmezési bizonytalanság áll fenn, e bíróságnak értelmezésre irányuló előzetes döntéshozatal iránti kérelmet kell terjesztenie az Európai Unió Bírósága elé, különösen az alábbi kérdésben:

„a jármű vezetőjére vonatkozó különös tényállás tekintetében értelmezhető-e úgy a [3821/85 rendelet] 15. cikkének [(7) bekezdése], hogy olyan szabályról van szó, amely egyetlen egységes magatartásról rendelkezik, aminek következtében egyetlen jogsértés elkövetéséről és egyetlen szankció kiszabásáról van szó, vagy az az anyagi halmazat alkalmazásával annyi jogsértés megállapítását és annyi szankció kiszabását teheti lehetővé, amennyi azon napok száma, amelyek vonatkozásában az előírt időszakon belül (»az adott napon és az azt megelőző 28 napon«) nem mutatták be a menetíró készülék adatrögzítő lapjait?»

A FENTI INDOKOK ALAPJÁN:

Az eljáró bíróság

[omissis] (*uniós jogi hivatkozás*) úgy határoz, hogy a fenti kérdés előzetes döntéshozatali eljárás keretében történő elbírálása céljából az iratanyagot az Európai Unió Bíróságához továbbítja;

[omissis] (*a nemzeti eljárás felfüggesztésére történő hivatkozások*)

Így határozott [omissis] 2019. szeptember 19-én.

[omissis]